

Dua är dyrkan

Kärnan i islamisk tro

Fråga

Vad är innebörden av Profetens hadith (Allahs välsignelser och frid vare med honom): *"Dua är dyrkan"*?

Sammanfattning av svaret

Dua (bön/åkallan) inom islam är en grundläggande form av dyrkan och omfattar två former: att be Allah om sina behov, och dyrkans dua (att ägna sig åt andliga handlingar). Med stöd av koranverser och hadith visas att dua leder till andlig höjning och för en närmare Allah, och tjänar både världsliga och andliga syften.

Svar

Är dua en dyrkan?

Det berättades från An-Numan ibn Bashir (må Allah vara nöjd med honom) att Allahs Sändebud sade: *"Dua är dyrkan."* Sedan reciterade han versen:

"Och er Herre säger: 'Åkalla Mig; Jag skall svara er.' De som är för stolta för att dyrka Mig skall i förnedring träda in i Helvetet."
[Ghafir 40:60].

(Ahmad i Al-Musnad, 18352 och Al-Bukhari i Al-Adab Al-Mufrad, 714)

Dua:ns två former inom islam

Dua är av två slag:

Begärandets dua: individen ber Allah om det som gagnar honom i detta liv och i det kommande, och om att avvärja det som skulle skada honom i detta liv och i det kommande.

Dyrkans dua: personen dyrkar Allah genom vilken form av dyrkan som

helst — vare sig det är hjärtats handlingar, kroppslig dyrkan eller ekonomisk dyrkan.

At-Taybi (må Allah ha nåd med honom) sade i Sharh Al-Mishkah (5/1708): Meningsstrukturen, där ordet Al-Ibadah (dyrkan) förekommer med den bestämda artikeln "Al-", tyder på exklusivitet — att dyrkan inte är något annat än dua.

Ibn Rajab (må Allah ha nåd med honom) sade i Fat-h Al-Bari (1/20): Du bör förstå att den ursprungliga språkliga betydelsen av dua är att be eller söka — det är att be om det som den bedjande vill uppnå. Ibland är det en direkt åkallan till Allah, såsom när man säger "*O Allah, förlåt mig; O Allah, förbarma Dig över mig.*" Och ibland sker dua genom att man vidtar lämpliga åtgärder för att uppnå det man önskar — nämligen att fokusera på att lyda och dyrka Allah, att minnas Honom och att göra det Han älskar. Detta är trons sanna kärna.

Det finns inget bättre medel genom vilket Allah ger en person det han gillar och avvärjer det han ogillar, än att fokusera på att lyda Allah, dyrka Honom och minnas Honom. Detta är trons kärna, och Allah avvärjer skada från de troende.

Dua i Koranen: En kallelse till dyrkan

Vanligtvis avser ordet dua, när det nämns i den Heliga Koranens verser, båda betydelserna, eftersom de är sammankopplade. Den som ber Allah verbalt dyrkar Honom, eftersom dua är dyrkan. När en troende ber, fastar eller utför Hajj, gör han det för att söka belöning från Allah och hoppas uppnå paradiset och räddas från straff.

Shaykh Abd Ar-Rahman As-Sadi (må Allah ha nåd med honom) sade: Varje gång Koranen befäller dua, förbjuder att åkalla någon annan än Allah, och prisar dem som åkallar Allah i dua, innefattar detta både begärandets dua och dyrkans dua.

Att söka närhet till Allah genom dua

Shaykh Al-Islam Ibn Taymiyah (må Allah ha nåd med honom) sade: Att vädja till Allah, vända sig till Honom och be Honom genom de rättfärdiga gärningar Han har påbjudit — såsom de tre männens dua som gömde sig i grottan, som åkallade Allah genom sina rättfärdiga gärningar, och att vädja till Allah genom Profeternas och de rättsinnades förbön — är något

det inte råder oenighet om. Det faller faktiskt under begreppet waseelah (medel för nearhet till Honom) som Allah påbjöd i verserna:

”O ni som tror, frukta Allah och sök medlet till Hans närhet.” [Al-Maidah 5:35]

”De som de åkallar söker själva medel till sin Herres närhet — var och en strävar efter att komma Honom så nära som möjligt — och de hoppas på Hans nåd och fruktar Hans straff.” [Al-Isra 17:57]

Att söka medel till Hans nearhet innebär att söka utföra de dyrkanshandlingar genom vilka man kan komma nära Honom.

Dua i Koranen innefattar båda betydelserna — dua som dyrkan och dua som begäran. Även om varje betydelse implicerar den andra, kan en person drabbas av en olycka och befinna sig i ett läge där han måste be om att hans behov tillgodoses och att han befrias från sin nöd. Han söker uppnå detta genom att be Allah och vädja till Honom. Även om detta också är dyrkan och lydnad, är hans ursprungliga syfte att uppnå det han söker — försörjning, hjälp och välbefinnande. Sedan blir hans åkallan till Allah ett medel för att öka tron på Allah, öka kunskapen om Honom och kärleken till Honom, och finna glädje i att minnas Honom och åkalla Honom — vilket sedan blir kärare för individen och viktigare än det behov som ursprungligen bekymrade honom.

Detta är Allahs nåd mot Sina tjänare: genom världsliga behov driver Han dem mot upphöjda religiösa mål.

Allah, den Upphöjde, säger:

”Och er Herre säger: ’Åkalla Mig; Jag skall svara er.’” [Ghafir 40:60]

Profeten sade: *”Dua är dyrkan.”* Sedan reciterade han versen: *”Och er Herre säger: ’Åkalla Mig; Jag skall svara er.’ De som är för stolta för att dyrka Mig skall i förnedring träda in i Helvetet.”* [Ghafir 40:60]

Denna hadith kan, utifrån Koranen, förstås som syftande på båda typerna av dua. "*Åkalla Mig*" betyder: dyrka Mig och lyd Mina befallningar; Jag skall besvara er dua. Och det har sagts att det betyder: Be Mig; Jag skall ge er. Båda betydelserna är sanna.

Och Allah vet bäst.